Република Србија
УПРАВНИ СУД
26 У. 7342/13
25.06.2015. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Аном Ковачевић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца „А.А." ... ..., ..., ул. ... бр. ..., кога заступа као законски заступник Олгица Пауновић-Деспотовић, преко пуномоћника Косте Крчадинца, адвоката из Панчева, ул. Жарка Зрењанина бр. 4, против туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије, Управе царина, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, ради поништаја решења бр. 148-04-039-00-288/4-2013 од 25.03.2013. године, у правној ствари царине, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.06.2015. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија и привреде Републике Србије, Управе царина, бр. 148-04-039-00-288/4-2013 од 25.03.2013. године, и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** правни следбеник туженог органа, Министарство финансија Републике Србије, да на име трошкова управног спора накнади тужиоцу износ од 6.980,00 динара, у року од 15 дана од пријема ове пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Царинарнице Нови Сад бр. У/I-2718/12 од 24.01.2013. године. Првостепеним, ожалбеним, решењем у ставу првом диспозитива врши се измена података у ЈЦИ-УВ4 бр. 11060 од 23.04.2008. године ЦИ Лука и складишта Нови Сад, за увозника „А.А." ... из ..., ПИБ 103312494, тако да следећи подаци исправно гласе: наименовање 01: Р-31: „профили од нелегираног челика, профили само хладно добијени или хладно довршени, добијени из пљоснатих ваљаних производа: Ц, Л, У, З или омега профили са прорезом / Конструкције за гипс зид – УА 75 дужине 300 цм, УА 100 дужине 350цм", Р-33: „7216 61 10 00 00"; Р-47 (01-стопа): „10%", (09-основица): „101.786,33". Ставом другим диспозитива решења обавезује се тужилац да на име разлике у обрачуну царине и других увозних дажбина за робу оцарињену по ЈЦИ-УВ4 бр. 11060 од 23.04.2008. године ЦИ Лука и складишта Нови Сад накнадно плати

укупно 5.321,87 динара, од чега на име царине износ од 4.510,05 динара, а на име пореза на додату вредност износ од 811,82 динара, с тим што ће уплату наведеног износа извршити у року од 8 дана од дана пријема овог решења на означени рачун Управе царине Београд, уз напомену да ће се у противном наплата извршити принудним путем уз наплату прописане камате, као и да жалба не задржава извршење одлуке.

Тужилац тужбом оспорава законитост решења туженог органа због неправилне примене закона, истичући да је погрешно примењена одредба члана 103. Царинског закона из 2010. године. Истакао је да је током 2012. године, предмет контроле Тима за накнадну контролу УЦ – Одсека за накнадну контролу Београд била роба која је увезена у Републику Србију 2007. године, у време важења ранијег Царинског закона, а да је 2010. године ступио на снагу нови Царински закон, те да се приликом сачињавања налаза Тима за накнадну контролу УЦ, органи позивају на одредбу члана 103. „новог“ Царинског закона (2010), чиме практично, повратно примењују „нови“ Царински закон (2010) на увоз робе из 2007. године, што је, како је навео „изричито забрањено чланом 197. Устава РС“. Такође је у тужби указао и на то да су органи у конкретном случају погрешно утврдили и применили тарифни став на део робе (металне профиле) која је била предмет увоза, тако што су исте подвели под тарифну ознаку број 7216.6110000 и царинио их са царинском стопом од 10% уместо да их подведе под тарифни став број: 7308.905900 и царини их са царинском стопом од 5%, како је то, од стране тужиоца као увозника (декларанта) било означено у увозној царинској декларацији, по којој је и плаћена царина од стране тужиоца, те прихваћено првобитним решењем надлежне Царинарнице. Поднета увозна декларација је била исправна и усклађена са Бриселском хармонизованом тарифом и тарифним бројем наведеним у извозном царинском поступку ино-пошиљаоца. Како је навео, у жалби изјављеној против првостепеног решења, тужилац је указао и на чињеницу да је Република Србија чланица Светске царинске организације WCO (раније Савет за царинску сарадњу), потписница међународне Конвенције о хармонизованом систему назива и шифарских ознака робе, те да је и извозник (инострани пошиљалац), приликом наименовања робе у поступку извоза искључиво користио Бриселску хармонизовану тарифу, која је иначе прихваћена и од стране Републике Србије, на исти начин је декларисао предметну робу као и тужилац као увозник (декларант) код увоза. Како је навео, основна правила за примењивање Царинске тарифе су део номенклатуре, која чини Царинску тарифу. У складу са чланом 3. став 1. тачка а) под (ii) Конвенције, свака страна уговорница се обавезује да ће од дана када за њу Конвенција ступи на снагу „користити“ Основна правила за примењивање Хармонизованог система и све напомене уз одељке, главе и тарифне подбројеве и да неће мењати садржај одељка, глава, тарифних бројева или тарифних подбројева Хармонизованог система, па стога, ако је при извозу од стране Царинске службе државе порекла робе она третирана (наименована) на исти начин као и код Царинске службе Републике Србије, приликом увоза, не постоји основ да се у поступку по накнадној контроли Тима за накнадну контролу УЦ мења тарифни став из првобитног решења надлежне Царинарнице Републике Србије, указујући и на документ под називом „Дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (ЕГ) бр. 1207/2011“. Са изнетих разлога, предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове управног спора је тражио и определио за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара као и на име таксе на тужбу и пресуду у висини по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу у свему остао при разлозима из оспореног решења, па је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, решавајући овај спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост решења туженог

органа у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог Закона, оценом навода истакнутих у тужби, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из образложења оспореног решења произлази да је тужени орган одбио жалбу тужиоца, изјављену против првостепеног решења, са разлога што је оценио да је правилно првостепени орган, применом одредбе члана 103. став 1. и став 5. Царинског закона („Службени гласник РС“, бр. 18/2010) у поступку накнадне контроле, на основу утврђених чињеница обавезао тужиоца да на име разлике у обрачуну царине и других увозних дажбина за робу, оцарињену по ЈЦИ-УВ 4 бр. 11060 од 23.04.2008. године ЦИ Лука из складишта Нови Сад накнадно плати укупно утврђени износ од 5.321,87 динара, због, у том поступку, другачијег наименовања оцарињене робе по наведеној ЈЦИ, које наименовање, ближе одређено у диспозитиву првостепеног решења, повлачи са собом и разлику у обрачуну царине и других увозних дажбина, јер се царини по вишој стопи од оне по којој је плаћена. Како је навео у образложењу, роба из наименовања 01 по ЈЦИ УВ-4 број 11060 од 23.04.2008. године, која је стављена у слободан промет, по наведеној ЈЦИ сврстана у тарифни став 7308 905900 Царинске тарифе, са стопом царине 5%, правилно се сврстава у тарифни став 7216 611000 Царинске тарифе, са стопом царине од 10%, јер је Тим за накнадну контролу, поступајући по налогу број: 148-09-038-02-325/2012, у просторијама тужиоца извршио контролу исправности сврставања робе са аспекта примене Закона о Царинској тарифи робе - трговачког назива метални профили UD, CD, UW, CW, UA или конструкције за минералне плоче, различитих дебљина лима, сечених на различите дужине, различитих произвођача, па је увидом у декларације, сајтове произвођача, каталоге и проспекте, утврдио да је роба - поцинковани челични профили за гипс-картон спуштене плафоне и зидове, UD, CD, UW, CW, UA, добијена технологијом за израду хладно ваљаних профила, различитих дебљина лимова (0,40мм, 0,45мм, 0,50 мм, 0,60мм и 0,70 мм), сечених на различите дужине (2,60м, 2,75м, 3,00м, 3,50м и 4,00м), који профили су намењени брзој и лакој реализацији неоптерећених конструкција, односно изради и причвршћивању унутрашњих преградних зидова од сувих малтера, висећих плафона реализованих од разних типова панела од гипс картона, облагању греда или стубова, или изради канала, чије су димензије у складу са прописаним стандардом DIN 18182, при чему се технологија производње одвија на следећи начин: претходно превучене (поцинковане) ваљане челичне траке фиксне ширине се обрађују на машинама за профилисање (са сигурносним уређајима за спречавање штете на површини материјала), а захваљујући одвојеним редовима добија се правилни облик са хладним савијањем. На крају производне линије, профили се секу на потребне дужине прописане стандардом. Током хладног савијања профила, непотребно је и не примењује се ни хлађење ни грејање материјала, као ни премазивање површине истих, односно роба која је предмет контроле представља профиле произведене од нелегираног челика поцинкованог лима поступком хладног обликовања, а како су профили произведени савијањем (поступак хладног обликовања) поцинкованог нелегираног челичног лима, након чега даље нису обрађивани, испуњени су услови наведени у Коментару Царинске тарифе за подбројеве 7216 61 и 7216 69, којим се упућује на примену Коментара за тарифне подбројеве 7215 10 и 7215 50, којим се предвиђа да осим хладног добијања производа, производи из ових тарифних бројева могу бити подвргнути и следећим врстама обраде: 1) исправљање; 2) површинско третирање у тексту под 2), други став Коментара уз тарифни број 7208; 3) просецање, пробијање или штампање простог текста, нпр. Фабрички знак и 4) поступци намењени искључиво откривању грешака у металу. Како је утврђено да су профили добијени савијањем поцинкованог челичног лима, и да даље нису обрађивани, сагласно члану 1. и 3. Закона о Царинској тарифи, Основним правилима за примењивање Царинске тарифе 1. и 6. и коментарском објашњењу Царинске тарифе за тарифни подброј 7216 61, профили UD, CD,

UW, CW, UA, исправно се сврставају у тарифни став 7216 611000 Царинске тарифе са наименовањем: профили од нелегираног челика: профили само хладно добијени или хладно довршени: добијени са пљоснато ваљаних производа: C, L, U, Z или омега профили са прорезом, са стопом царине 10%. Из образложења оспореног решења и списа предмета, даље, произлази да је о наведеном утврђеном чињеничном стању сачињен записник број: 148-09-038-02-325/14/2012 од 22.11.2012. године, који је достављен тужиоцу, а на који записник је тужилац изнео примедбе, које су биле предмет оцене од стране Тима за накнадну контролу, који је актом број: 148-09-038-02-325/18/2012 од 07.12.2012. године обавестио тужиоца да у примедбама нису изнете нове чињенице и докази, који би били од утицаја на другачије разврставање робе из наведене ЈЦИ. У поступку по жалби, Комисија за жалбе Управе царина је прибавила мишљења стручне службе Управе царина, Одељења за Царинску тарифу, бр. 148-06-039-00-288/3-2013 од 22.03.2013. године, па је на основу приложене документације утврдила да роба стављена у слободан промет по ЈЦИ УВ4 бр. 11060 од 23.04.2008. године из наименовања 01, са трговачким називом – 5130 Reinforc. Channel 75-2,0 и 5131 Reinforc. Channel 100-2,0, представља U профиле различитих дужина, произведене поступком хладног обликовања поцинковане траке од нискоугљеничног челика. Претходно поцинковане траке пролазе кроз низ ваљака који их савијају по уздужној оси дајући коначан облик профилу. Након тога профили се секу на одређену дужину, по потреби обележавају, слажу у бунтове, везују и одлажу у магацин. С обзиром да су добијени поступком хладног обликовања, након чега нису даље обрађивани, сагласно Основним правилима за примењивање Царинске тарифе 1. и 6., предметни профили се исправно сврставају у тарифни став 7216 611000 Царинске тарифе са наименовањем: "профили од гвожђа или нелегираног челика, профили само хладно добијени или хладно довршени, добијени од пљоснатих ваљаних производа C, L, U, Z, омега или профили са прорезом, са стопом царине 10%, сходно члану 2. став 4. Закона о Царинској тарифи ("Сл. гласник РС", бр. 62/05, 61/07 и 05/09). Комисија за жалбе Управе царина, ценећи наводе истакнуте у жалби, нашла је да се ова роба не може сврстати у тарифну ознаку 7308 9099, с обзиром да предметни профили, иако се користе за израду конструкција, нису припремљени за употребу у конструкцијама, из разлога што се производе и испоручују у метражи, а приликом израде преградног зида се секу на потребне дужине и комбинују са елементима за повезивање и тек тада постају припремљени за употребу у конструкцијама у смислу навода Коментара Царинске тарифе за царински број 7308, па се тарифна ознака 7308 9099, наведена у фактури произвођача и испоручиоца предметне робе, односи на профиле који су већ припремљени за употребу у конструкцијама од гвожђа или челика. Осим наведеног, тужени се позвао и на мишљење Секретаријата Светске царинске организације, које је, како је навео, достављено Управи царина по коме предметни профили треба да буду сврстани у тарифни подброј 7216 61, применом Основних правила за примењивање Царинске тарифе 1. и 6.

Међутим, према оцени Управног суда, на основу образложења оспореног, као и првостепеног решења, не може се закључити са којих разлога су тужени и првостепени орган оценили да роба, која је обухваћена по ЈЦИ УВ-4 број 11060 од 23.04.2008. године ЦИ Лука и складишта Нови Сад, са трговачким називом 5130 Reinforc. Channel 75-2,0 и 5131 Reinforc. Channel 100-2,0, за коју робу су и сами утврдили у поступку накнадне контроле да представља профиле произведене поступком хладног обликовања поцинковане траке од нискоугљеничног челика, која се испоручује у метражи и приликом израде конструкције се на лицу места сече на потребне дужине и уграђује као елемент неоптерећених конструкција за гипс-картонске преградне зидове, представља робу која је добијена поступком хладног обликовања, "након чега није даље обрађивана", када се за производе из тарифних бројева 7216 61 и 7216 69 и тарифних подбројеве 7215 10 и 7215 50, предвиђа да осим хладног добијања производа, производи из ових тарифних бројева могу бити подвргнути и врстама обраде: исправљање, површинско третирање

у тексту под 2) други став Коментара уз тарифни број 7208, пресецање, пробијање или штампање простог текста нпр. фабрички знак и поступци намењени искључиво откривању грешака у металу, односно ни првостепени ни другостепени орган нису дали јасне разлоге, нити су јасно образложили којој врсти од наведених могућих обрада могу даље бити подвргнути профили, који су предмет овог поступка, због чега су сврстани у тарифни став са стопом царине од 10%. Наиме, ако су и сами утврдили да се они испоручују у метражи, није јасно, на основу разлога из образложења оспореног и ожалбеног решења, којој врсти обраде, након испоруке, осим сечења на лицу места, на потребне дужине, приликом уградње, а које сечење као такво није обухваћено и прописано Тарифним бројевима и подбројевима на које се управни органи позивају, тужени и првостепени орган сматрају да ови посебни профили могу бити подвргнути, да би се сврстали у, накнадно утврђену Тарифну ознаку, Тарифне бројеве и подбројеве, са стопом царине од 10% процената, уместо ранијег тарифирања, са стопом царине од 5%. Са изнетог, не може се прихватити као правилна оцена жалбеног навода од стране туженог органа, да се профили, који су предмет овог поступка "иако се користе за израду конструкција", нису припремљени за употребу у конструкцијама, из разлога што се производе и испоручују у метражи, а приликом израде преградног зида се секу на потребне дужине и комбинују са елементима за повезивање и тек тада постају припремљени за употребу у конструкцијама у смислу навода Коментара ЦТ за тарифни број 7308 , имајући при том у виду и технологију њихове производње, начин испоруке и природу њихове намене након испоруке. Осим наведеног, тужени се позвао и на Мишљење Секретаријата Светске царинске организације, које је, како је навео, достављено Управи царина и у коме се наводи да предметни профили треба да буду сврстани у тарифни подброј 7216 61, применом Основних правила за примењивање Царинске тарифе 1. и 6., при чему се такво Мишљење не налази у списима предмета, нити тужени орган означава број под којим је овај акт заведен, датум када је овај акт издат, нити датум од када је примљен у Управу царина, са печатом пријема или било какве овере и евиденције, приликом пријема тог Мишљења.

Тужени орган, према оцени суда, такође, није ценио наводе жалбе које тужилац понавља и у тужби да је Република Србија, као чланица Светске царинске организације WCO, потписница међународне Конвенције о хармонизованом систему назива и шифарских ознака робе, те да је и извозник (иностранн пошиљалац), приликом наименовања робе у поступку извоза, искључиво користио Бриселску хармонизовану тарифу, која је иначе прихваћена и од стране Републике Србије, на исти начин декларисао предметну робу као и тужилац као увозник (декларант) код увоза, нити је, позивајући се на Резолуцију о уписивању тарифних ознака за сврставње робе у Хармонизованом систему шифарских назива и ознака у комерцијалне фактуре, довео у корелацију одредбе тог прописа са прописима на које указује тужилац, нити даје оцену и разлоге, уколико позивање тужиоца на наведене прописе сматра неоснованим. Такође, тужени орган није ценио документ под називом "Дугорочна изјава добављача за повлашћену робу по одредби (EG) бр. 1207/2001", који се налази у списима предмета, а из кога, како је тужилац навео и поновио у тужби, произлази да је правилно декларант поступио када је предметну робу наименовао под тарифним бројем 7308.905900. Тужени орган, такође, није ценио ни навод истакнут у жалби, којим је тужилац указао да се роба, која је у конкретном случају у питању, а која се производи у Републици Србији, приликом извоза сврстава у Тарифни број 7308.

Са изнетих разлога, Управни суд је утврдио да је тужбом оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, јер је обухваћено битном повредом правила поступка из члана 199. у вези са чланом 235. став 1. и 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број: 33/97 и 31/01, "Службени гласник РС", број 30/10), при чему је и првостепено решење обухваћено битном повредом правила поступка из члана 199. став 2. наведеног Закона, а коју повреду тужени у доношењу оспореног решења није отклонио.

Управни суд је имао у виду навод тужиоца, којим је указао на то да је у конкретном случају примењен Царински закон који је ступио на снагу 2010. године, а да је увоз робе, чији поступак царињења је био предмет контроле у конкретном случају, увежена 2007. године, у време важења ранијег Царинског закона, те да су царински органи ретроактивно применили Закон и на тај начин поступили супротно одредби члана 197. Устава Републике Србије, али је нашао да није од утицаја на другачију примену одредаба Царинског закона на које тужилац указује у конкретном случају, будући да је на Педесеттрећој седници свих судија Управног суда, одржаној дана 20. 04. 2015. године заузет правни став да се поступак накнадне контроле прихваћене царинске декларације покреће по закону који је на снази у време покретања тог поступка, а износ увозних дажбина се утврђује према стању робе и у складу са прописима који су важили на дан прихватања декларације .

Са свега изнетог, Управни суд је применом одредаба члана 40. став 1. и 2. и 42. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива ове пресуде. У поновном поступку тужени орган ће, имајући у виду правно схватање, као и примедбе суда у погледу поступка, којима је везан у смислу члана 69. став 2. истог Закона, доносећи решење у извршењу ове пресуде, на основу правилно проведеног поступка и утврђених чињеница, одлучних за решавање ове правне ствари и правилном применом прописа, имајући у при том у виду и битне наводе жалбе, чија правилна оцена је од битног утицаја на законитост решења у овој правној ствари, донети закониту одлуку.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора, које је у тужби определио, Управни суд је, применом одредаба чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а у вези са члановима 150., 153., 154. и 163. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/2013-одлука УС, 74/2013-одлука УС и 55/2014), које се сходно примењују на основу члана 74. ЗУС-а, те имајући у виду вредност спора, у складу са одредбама чланова 11. и 15., као и Тарифног броја 42, у вези са Тарифним бројем 13. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС", бр. 121/12) досудио трошкове на име састава тужбе у износу од 6.000,00 динара, те применом одредбе члана 52. став 1., у вези са Тарифним бројем 28. и Тарифним бројем 29. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС", бр. 28/94, 52/95, 16/97, 34/2001, 9/02, 29/04, 61/05, 116/08, 31/09, 101/2011, 93/2012, 93/14) на име судске таксе за тужбу и пресуду досудио износ од 980,00 динара, па је одлучио као у ставу II диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.06.2015. године, 26 У. 7342/13

Записничар
Ана Ковачевић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП